

ԵՐԿՈՒԵԱՔԹԻ, 10 ՄԱՅԻՍ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 141

ԻՐԻԿՆԱՅԻՆ ԱՂՕԹՔ

Տէր, օգնութեան կը կանչեմ քեզ, հասիր ինձի,
լսէ իմ աղաղակս, կ'աղաչեմ քեզի:
Իմ աղօթքս քեզի մաքուցուած խունկ թող ըլլայ,
վեր բարձրացած ձեռքերս՝ իրիկնային գոհ:
Տէր, բերանիս պահապան դիր,
պահակ կարգէ շրթունքներուս դուռին առջեւ:
Թոյլ մի փար որ սիրտս չարիքին հաւանի.
մի ձգեր որ գործակից դառնամ
անօրէն մարդոց ամբարիշտ արարքներուն,
կամ անոնց փարթամ կեանքին փափաքիմ:
Արդար մարդը երբ կը պարժէ՝
իր սերն է որ կ'արտայայտէ,
կամ երբ կը յանդիմանէ՝
կարծես գլխուդ անուշահոտ իւղ կը թափէ.
բայց ամբարիշտ մարդոց իւղը թող իմ գլուխս չօծէ,
անոնց բարեկամութիւնը թող աղօթքս չխանգարէ:
Բայց ես աչքերս քեզի յառած եմ, Տէր,
յոյսս քու վրադ դրած եմ, զիս անպաշտպան մի ձգեր:
Ձիս ազարէ ինձի դէմ լարուած թակարդներէն,
չարագործ մարդոց որոգայթներէն:
Անդադար պիտի օրհնաբանեմ քու սուրբ անունդ,
յախիտեանս ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՐԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցեղոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղեղոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի փութ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի փան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻՒԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՆ ԵՒ ՔԹԱՍՏՈՒԹԻՆ 9:1-9

Այնպես ինչպես Հին Կտակարանի Բ Օրինաց գիրքի 30:15-20 հասցիները մեզի կը ներկայացնեն, երբ Աստուծոյ թելադրեց Իսրայելի ժողովուրդին ըսելով, քու դիմացդ ունիս երկու ճամբայ, բարի եւ չար, բարին ընտրել որպէսզի կեանք ունենաս: Այսպէս եւս նոյն հասկացողութեամբ 9-րդ գլուխը Առակաց գիրքի կը ներկայացնեն այդ երեւոյթը:

Ասկէ առաջ քանի մը աշխարհներով քեզանք, որ այս գիրքին մէջ իմաստութիւնը ստեղծելով կը հասկնանք նոյնինքն Յիսուս Քրիստոսը; ահա 1-6 համարները մեզի կը ներկայացնեն Իմաստունին կողմէ հրաւեր ուղղուած մարդուն, այնպէս ինչպէս Քրիստոս նոյն հրաւերը քեզ կը խօսէր Աստուծոյ արքայութեան մասին, զայն նմանցնելով հարսանիքի հրաւերի, հարսնարանի դրկելով իր ծառաները որպէսզի հրաւիրեն հրաւիրեալները: «Իմաստութիւնը իր քունը շինեց, ու իր եօթն սիւնները կանգնեցուց» 1 հմբ: Ինչ քունի մասին է խօսքը, արքայութեան, թագաւորութեան: Եօթն սիւնները կապարելութեան խորհրդանիշ, ամուր հիմներ: Քրիստոս աշխարհով մը պիտի ըսէր. «Հօրս քան մէջ ահագին սենեակներ կան»: «Ի անասունները մտրեց, իր գինին լեցուց»: Սեղանը պարարտ է խնձորի, ուրախութեան: Քրիստոս ինքն իսկ է պարարտագործը եւ պարարտագործը եւ հրամանողը: Սա կը յիշեցնէ Վերջին ընթացքը երբ Վերնաբան մէջ Քրիստոս հրաւիրեց մասնակից դառնալու այդ սեղանին: Այսօր ալ նոյնն է պարագան, ամէն Կիրակի երբ ներկայ կըլլանք Սուրբ Պատարագի խորհուրդին, այնպէս որիչ բան չէ եթէ ոչ հրաւեր սեղանակից դառնալու Աստուծոյ պարարտագործ խնձորի, ուրախութեան: Այնպէս է որ անօթիները կերակրուելու, ծառայութիւնները, յագեցնելու, սգաւորները միտիարուելու, հիւանդները բժշկուելու, փխուր եղողները ուրախանալու: Այլ խօսքով Աստուծով, Քրիստոսով նորոգուելու եւ արդարութեան, ուրախութեամբ, խաղաղութեամբ, սիրով ու աստուածային շնորհքով ու իմաստութեամբ լեցուելու:

Հետաքրքրական է որ այս հրաւերը բոլորին է ուղղուած, ոչ միայն յարուկ իր բարեկամներուն, այլ բոլորին անխափիր: Իսկ ովքեր են այդ հրաւերը մարդկութեան քանոնները, եթէ ոչ նոյնինքն Իմաստութեան աղախիները: Հետաքրքրական է որ այսպէս աղախիներ կըլսուի: Չնայած որ Քրիստոս Իրեն համար աշակերտները ընտրեց ապա դրկեց զանոնք այդ հրաւերը քալու մարդկութեան, աշխարհին, զայնք աշակերտեցէք, Անտարանը քարոզեցէք: Աղախիներ հասկացողութիւնը, ինչպէս քալը կոյսերու առակի պարագային ալ որպէս իզական սերի պարկանող:

Մէկ այլ ուրիշ հետաքրքրական արտայայտութիւն մը, այդ հրաւեր ուղղուած է պարզամիտներուն, Քրիստոսի բացարարութեամբ մանուկներուն: Աշխարհով մը Քրիստոս Ինք երբ կ'աղօթէր այսպէս կըլսէր. «Հայր, շնորհակալ եմ, որ այս բոլորը յայտնեցիր պարզամիտներուն, եւ իմաստուններէն ծածկեցիր», ինչու ծածկեց, որովհետեւ պարզամիտներն են որոնք անկեղծութեամբ մտիկ կըլնեն, իսկ իմաստուն կարծուածները, հպարտութիւնը կ'ալ իրենց մէջ եւ պարարտագործ չեն մտիկ ընելու: Երկրորդ, պարզամիտներուն է ուղղուած հրաւերը, որովհետեւ անոնք կարիքը ունին իմաստութեան: Այնպէս ինչպէս երբ Քրիստոս կըլսէ. «Ով որ ծարաւի է թող ինձի գայ եւ ջուր առնէ»: Եթէ ծարաւի չես, եթէ չես զգար ծարաւս, եթէ չես ուզեր յագեցնալ, ուստի կը մերժես: Մէկ մայլ ուրիշ աշխարհով, «Ես եկայ մեղաւորներուն համար»:

Որպէսզի կարենանք ճաշակել հացէն ու գինիէն, պայման է «յիմարութիւնը թողել, ու խոհեմութեան ճամբուն մէջ քալել, որպէսզի ապրիք» 6 հմբ: Այդ հրաւերը, սակայն պարզ հրաւեր չէ, գալու եւ ներկայ ըլլալու այդ խնձորի, ապա ինչպէս Պողոս Առաքեալ պիտի ըսէ. «Աստուծոյ Խօսքը երկայնի սուր է, Աստուծոյ Խօսքը մարդս կը յանդիմանէ, կը խրատէ, սխալը կը հերքէ, եւ մարդս ճիշդ ճամբուն մէջ կը դնէ»: Անշուշտ շարքեր ալ պիտի ըլլան, որոնք պիտի մերժեն, պիտի ծաղրեն, անարգեն, այդպիսիներու պարագային կը յիշեցնէ. «Ծաղրողը մի յանդիմաներ, որ չըլլայ թէ քեզի թշնամի ըլլայ» Քրիստոս պիտի ըսէ. «Անդամանդներ խոզերու առաջ մի նետէք, որպէսզի չըլլայ թէ ձեզ վնասեն»: Մինչ իմաստունը որ յանդիմանես, զիպէ արժէքը եւ ան աւելի իմաստուն պիտի ըլլայ, ու առաւել եւս սիրէ քեզ, որովհետեւ զիպէ որ այդ յանդիմանութիւնը իր բարիքին համար է: «Իմաստունին խրատ քունը եւ աւելի իմաստուն պիտի ըլլայ»: Քրիստոսի մէկ բացարարութիւնն է, ունեցողին պիտի քունի աւելիով, իսկ չունեցողին ունեցածն ալ պիտի առնուի: Ահա թէ ինչ կը թելադրէ Իմաստունը նաեւ այսօր մեզի, հետամուտ ըլլալու եւ քալելու կեանքի ճամբէն, եւ եթէ հարցնենք, որ ճամբէն, իմաստութեան ճամբէն, այն ճամբէն, որուն համար ըսաւ Քրիստոս. «Ես եմ ճամբան, ճշմարտութիւնն ու կեանքը», այլ խօսքով Քրիստոսի ճամբէն քալելու, այսինքն՝ Քրիստոսանման կեանք մը ապրելու, որպէսզի առաւել կեանք ունենանք: